

ŠKOFIJSKI LIST

69.

Vernikom ljubljanske škotije.¹

(Za dan 26. julija.)

Ko se je začelo dvajseto stoletje, se je nekako čutilo, da se bo v tem stoletju izvojskoval oni silni boj za osebo našega Gospoda Jezusa Kristusa. Sovražniki božji si prizadevajo zoper Gospoda Jezusa, češ, da ni Bog; vera vanj naj se izpodrine iz cerkve, iz šole, iz družin, iz držav, iz narodov. Da bi to dosegli, uporabljajo učenost, prekanjenost, laž, silo.

Najbolj sovražijo vero in resnico o pravi pričujočnosti Jezusa v zakramentu sv. Rešnjega Telesa. Ta prevzvišeni in za nas pretolaživni nauk jim je v največjo spotiko. Večkrat izbruhne satansko sovrašтво do sv. Zakramenta, pa ga zasmehujejo in grdiyo z besedo in dejanjem. Sirote, ne poznajo moči božje, pa merijo vse po omejeni človeški pameti in po slabotnih človeških močeh. Ne pomislijo, da je Bog neskončen, neizmeren, vsemogočen: zato imajo tudi njegova dela vtisnjen pečat neskončnosti, neizmernosti, vsemogočnosti; zato ima te znake tudi sv. Zakrament.

Pa kako bodo verovali v ta Zakrament oni, ki so v svoji zaslepljenosti padli tako globoko, da celo Boga taje. Sicer se je še vsako dosedaj poizkušano dokazovanje, da ni Boga, popolnoma izjalovilo; iščejo se vedno novi dokazi, kako bi se mogli Boga otresti; toda zastonj ves napor! Ves vidni svet, človek sam in njegova vest oznanjuje Boga, vsemogočnega Stvarnika nebes in zemlje.

Torej Boga taje. Odtod pa zares sledi, da nauk o sv. Zakramentu ne more biti resničen. Ako ni Boga, tudi sv. Zakramenta ni. Toda je Bog, zato tudi sv. Zakrament. Saj so jasne besede božjega Sina: To je moje Telo, to je moja Kri, to storite meni v spomin! Besedam Vsemogočnega mi verujemo, zato verujemo v sveti Zakrament, v Zakrament največje ljubezni božje; pre-

denj poklekujemo in ga molimo iz globočine svoje duše.

No, ne poklekujemo pred sv. Zakrament samo mi, ampak češčenje, in sicer navdušeno češčenje Jezusa v sv. Zakramentu se od dne do dne bolj širi po vsem svetu, med vsemi stanovi. Nobeno stoletje dosedaj se Gospod Jezus, skrit pod podobno kruha, ni tako častil, in sicer očitno častil, kakor ob koncu 19. in ob začetku 20. stoletja. Saj so Vam znani sijajni shodi v proslavo presvetega Rešnjega Telesa. Prvi je bil v mestu Lille na Francoskem l. 1881., lani že 24. pa na otoku Malti v Sredozemskem morju. Bili so pa tudi že v Parizu, v Jeruzalemu, v Rimu, v Londonu, na Dunaju. Izpočetka so bili v majhnem obsegu, vedno bolj so se razširjevali in so sedaj v našem stoletju postali svetovni; udeleženci prihajajo z vsega sveta.

Namen shodom je poživiti vero v presveto skrivnost, izpričevati vero očitno, pred vsem svetom, v največjih mestih, sredi krivovercev, brezvercev in odpadnikov in zadoščevati presvetemu Srcu Jezusovemu za vse razžalitve, ki jih trpi v presvetem Zakramentu. Zadoščevanje ste mnogi gledali z lastnimi očmi na Dunaju: na čelu naš cesar in vsa cesarska hiša, za njimi zastopniki narodov iz vseh delov sveta, in sicer kljub deževnemu dnevu. Zares, sovrašтво do Jezusa raste, raste pa tudi ljubezen do Njega. Ali ni tukaj očividni prst božji?

Letos se obhaja petindvajseti shod, torej nekak srebrni jubilej. Kje pa? Izbral se je Lurd. Sveti Oče Pij X. so pisali, da je »Lurd središče češčenja preblazene Device Marije in najbolj vzvišeni prestol presv. Rešnjega Telesa«. V Lurdu odkriva Brezmadežna svojo neomejeno moč, ker se na njeno priprošnjo vrši toliko čudežev, ki se tajiti ne morejo. Devica Marija pa ne išče svoje slave, ampak razsipa božje milosti, da bi vse ljudi pripeljala k Jezusu. Saj je v Lurdu naj-

¹ Naj se list prečita in pojasni v nedeljo 26. julija.

bolj sijajen del vse pobožnosti ravno procesija s presvetim Rešnjim Telesom skozi dolge vrste bolnikov med klici: Jezus, mi te molimo! Jezus, mi v Tebe verujemo! Jezus, usmili se nas! Jezus, daj, da ozdravim, da izpregledam, da izprehodim! In med temi klici marsikateri bolnik ozdravi hipoma po blagoslovu s presvetim Rešnjim Telesom. Saj je v Lurdu vrhunec pobožnosti sveto obhajilo, katero prejme vsak romar še po večkrat. O petdesetletnici prikazanja Marijinega je bilo v Lurdu 94.500 sv. maš in 1.066.400 sv. obhajil; lani 68.700 sv. maš, 890.000 sv. obhajil. Tako prihaja v srca vernikov kraljestvo Jezusovo po Mariji: »Pridi k nam Tvoje kraljestvo po Mariji!«; tako se uresničuje trditev: »po Mariji k Jezusu.«

V Lurdu je torej letos svetovni sestanek v počeščenje presvetega Rešnjega Telesa od 22. do 26. julija. Jezus v sv. Zakramentu se tu slavi kot kralj vseh narodov, kot kralj vsega sveta. Kot kralju se Mu klanjajo v Lurdu škofje, duhovniki in stotisoči vernikov. In rav o danes, 26. julija, popoldne je sklepna velika procesija, katero vodi v imenu sv. Očeta kardinal Belmonte.

Temu svetovnemu poklonstvu evharističnemu Jezusu kot kralju vsega sveta se pridružimo še mi Slovenci. Zato bo danes popoldne izpostavljeno presv. Rešnje Telo in molitev, kakor je navadna vsake prve nedelje v mesecu.¹ Le

mногоštevilno se je udeležite; vabite se vsi, mladeniči in možje, dekleta in žene in tudi šolski otroci. Molimo Gospoda Jezusa v presv. Rešnjem Telesu, s svojo vero in ljubeznijo Mu zadoščujmo za razžalitve, katere mora trpeti v naši škofiji. Tudi pri nas raste ljubezen do Jezusa v presvetem Zakramentu, močno se množe sv. obhajila, tudi mladeniči in možje so se začeli gibati, posebno otroci hite veselo k svojemu Jezusu; toda tudi sovraštvo, zaničevanje, odpor raste posebno po mestih, kjer je ravno Zakrament ljubezni mnogim v spotiko, pa kar besne zoper Gospoda v Zakramentu, Ga ne marajo, beže od Njega; hujskajo zoper Njega.

Zato na noge, združite se z verniki v Lurdu! Jaz bom tega dne v Lurdu, bom združen s škofi in z verniki iz vseh krajev sveta častil presveto Rešnje Telo, molil, presrčno molil za Vas, molil za domovino, molil za Avstrijo in za našo katoliško habsburško hišo.

Blagoslov Vsemogočnega naj pride nad Vas vse in naj ostane nad Vami!

Meseca julija 1914.

† Anton Bonaventura,
škof.

¹ Ako je mogoče, naj se priredi vsaj kratka procesija s presvetim Zakramentom.

Allen Gläubigen der Laibacher Diözese.¹

Der Kampf um Christus tobt ganz besonders im 20. Jahrhunderte auf dem ganzen Erdenrund. »Wir wollen nicht, daß dieser über uns herrsche! Ans Kreuz mit Ihm!« ist die schauerliche Parole der Gottesfeinde. »Kommet, lasset uns anbeten den Herrscher der Völker,« tönt die Einladung der gläubigen Menschheit.

Nicht Gelehrsamkeit, sondern Leidenschaft verwirft den Heiland, den Sohn Gottes. Wie einst die Habsucht des Judas, die Fleischeslust des Herodes und seiner Anhänger und der selbstsüchtige Stolz der Pharisäer den Heiland ans Kreuz gebracht hat, so sind auch heutzutage die Begierlichkeit der Augen, die Begierlichkeit des Fleisches und die Hoffart des Lebens die eigentliche Ursache des Gottes- und Christus-hasses. Es gibt ja Gläubige, die an der Spitze der modernen Wissenschaft stehen und durch ausgezeichnete, höchst wissenschaftliche Werke der Kultur dienen und dennoch ihre Kniee vor

dem eucharistischen Heiland beugen und den im Sakramente verborgenen Gott anbeten.

Davon zeugen uns die eucharistischen Kongresse. Der Beginn war unansehnlich im Jahre 1881 in Lille. Mit der Zeit nahmen sie zu an äußerem Glanz, an der Anzahl der Teilnehmer und an wissenschaftlichen Erörterungen über die tiefsten Geheimnisse unseres Glaubens. Erinnern wir uns an den Kongreß in London, in Paris, in Jerusalem, in Rom, in Köln, oder noch besser, an jenen in Wien vor 2 Jahren. Seine Majestät samt allen Habsburgern an der Spitze, alle Klassen der Bevölkerung, hoch und nieder, arm und reich, gelehrt und einfältig, alle Nationen haben sich an der Huldigung beteiligt, welche dem eucharistischen Heilande gegolten hat, und zwar in Wien mitten unter den Feinden Gottes.

Heuer nun, gerade am heutigen Tage wird der eucharistische Heiland in Lourdes als König

¹ Soll am Sonntag 26. Juli vorgelesen und erklärt werden.

aller Völker, als König der ganzen Welt gepriesen und verherrlicht. Es ist für diesen 25. Weltkongreß heuer Lourdes auserwählt worden. Lourdes, von welchem Pius X. schreibt, dort sei »der Mittelpunkt des Marienkultus und der erhabenste Thron des eucharistischen Heilandes«.

Ja, in Lourdes wird Maria verehrt; in Lourdes geschehen vor den Augen der gebildeten, der gläubigen und ungläubigen Welt zahlreiche, höchst auffallende Wunder; in Lourdes wird nebst der Unbefleckten auch der eucharistische Heiland verehrt und angebetet. Beweis davon die herrlichen Prozessionen durch die Reihen der Kranken, von denen mancher nach dem Segen mit dem Allerheiligsten plötzlich seine Gesundheit erlangt; Beweis davon die zahlreichen heiligen Messen, im Jubiläumsjahre 1908 an 94.500, im vorigen Jahre 68.700; Beweis davon die vielen heiligen Kommunionen, im Jubiläumsjahre 1.068.400, im vorigen Jahre 890.000.

Maria ist es, welche die Gläubigen zu Christus hinzieht; Maria ist es, durch welche das Reich Gottes in uns und auf der Welt überhaupt gegründet und erhalten werden soll; Maria ist es, durch welche und vermittelt welcher wir zu Christus kommen sollen. Davon zeugt die ganze Geschichte, denn mit der Marienverehrung ist aufs innigste verbunden die Herz-Jesu-Ver-

ehrung, die Liebe und gläubige Hingabe an das allerheiligste Sakrament. Dieses Verhältnis bewahrt und bewährt sich auch in Lourdes.

Nun, gerade am heutigen Sonntag wird in Lourdes die Huldigung dem in der Eucharistie verborgenen König der ganzen Welt ihren Höhepunkt erreichen. Heute nachmittag findet zum würdigen Abschlusse des Kongresses die feierliche Schlußprozession mit dem Allerheiligsten statt. Tausende und abermal Tausende werden voll Jubel und Begeisterung an derselben teilnehmen.

Diesen Tausenden wollen wir uns anschließen. Deshalb wird heute nachmittags das Allerheiligste zur Anbetung ausgesetzt und ihm zu Ehren eine Andacht abgehalten, zu welcher ihr alle eingeladen seid.¹ Wir wollen nicht zur Gruppe jener angehören, welche rufen: »Weg mit ihm, wir wollen nicht, daß er über uns herrsche!«, sondern zur Gruppe jener, welche zur Huldigung einladen mit den Worten der Kirche: »Kommet, lasset uns anbeten den Herrscher der Völker«.

Der Segen Gottes des Allmächtigen steige über Euch herab und bleibe bei Euch!

Im Monate Juli 1914.

† Anton Bonaventura,
Fürstbischof.

71.

Bera.

(Nadaljevanje.)

5. Razprava.

Kadar je okrajno glavarstvo po izpovedbah zavezanca in upravičenca, pa tudi po svojih uradnih poizvedovanjih pri zemljiški knjigi, davkariji, županstvu, računskem oddelku deželne vlade, knezoškofijskem ordinariatu itd. dognalo vse, kar se sploh dognati dá, tedaj razpiše razpravo za razdelitev bere.

Nameravana razdelitev naj se objavi po županstvu z javnim razglasom vsaj 8 do 14 dni pred razpravo. V razglasu naj se povabijo razen že znanih strank tudi tisti, ki bi se čutili prizadete v svojih koristih pri razdelitvi. Ta razglas bi bil torej podoben razglasom v obrtnih ali v vodopravnih zadevah, manjkala bi mu le določba o prekluzivnem roku, ker mora podobna določba, ki omejuje zakonito pravico strank do pritožbe, biti v posebnem zakonu utemeljena.

Vendar pa bi imel tak razglas koristen učinek, da bi osredotočil kolikor mogoče zanimanje vseh prizadetih krogov — na razdelilno razpravo in da bi jim že pred razpravo dal priliko, pripraviti si za vsak slučaj potrebna dokazila, kar bi potek postopanja znatno skrajšalo in olajšalo. Že znane stranke, ki pridejo v poštev pri razdelitvi bere, je treba seveda imenoma povabiti. Med te spada razen zavezanca tudi cerkveni upravičenec ali njegov zastopnik. Če gre za cerkovnika, naj se povabi vedno poleg njega tudi cerkveni predstojnik.

Pri razpravi sami imej okrajno glavarstvo, če mogoče, že pripravljen razdelilni osnutek o beri, ki se po morebitnih novih izpovedbah le popravi, odnosno razširi. V njem naj bodo

¹ Wünschenswert wäre auch eine Prozession, wenn möglich.

navedene poleg imen posestnikov in njihovih bivališč odprodane parcele, če mogoče po njih krajinskem imenu, potem njih čisti katastralni donos, in na podlagi tega izračunani denarni relutum pro rata oddeljene bere. Torej nekaka osnova bodoče razsodbe v tabelarni obliki. Za lažje praktično umevanje ta vzorec:

Bera starega posestva N. znaša n. pr. nepoporečeno:

2 mernika pšenice	} v denarju: (upoštevanje cene najbližjega trga)	{	2 × 8 = K = K 16	—
1 mernik ovsa		{	1 × 6 = " = " 6	—
1 peljaj drv ter		{	1 × 14 = " = " 14	—
60 vin. v denarju		{	1 × 60 = " = " 60	—
			Skupaj torej .	K 36 60

Od posestva so se odprodale spodaj imenovanim posestnikom te-le parcele in bi torej nanje prišlo:

Tek. št.	Ime posestnika	bivališče parcel	Katastralni čisti donos	Odprodano leta	Odpade od bere na parcelo	Opomba
1	France Sušnik Dolenje št. 2	245 njiva	2.45	1893	...K..v	
2	Leon Jamšek Vrhovlje št. 3	641 travnik	6.78	1904	...K..v	
3	Ivan Vavpotič Rova št. 6.	32 gozd	11.39	1884	...K..v	sedaj v Ameriki zastopn Jak Pire
itd.	itd.	itd.	itd.	itd.	itd.	

Ko se je došlim strankam postanek in potek zadeve ter nameravani način razdelitve bere (približno tako kakor kaže vzorec) pojasnil, se povabijo na izjavo, in sicer najprvo berski zavezanec, ki je razdelitev povzročil, za njim berski upravičenec in končno druge prizadete stranke.

Morebitne ugovore je po možnosti že pri razpravi ustmenim potom pojasniti in poravnati; če to ne gre, naj se na kratko zabeležijo v zapisnik. Najbolj navadni ugovori so:

1. Ugovarja se, da je sploh prišlo do razdelitve; bera naj se odrajuje le od enega zavezanca kakor do sedaj. Često se trdi v podkrepitev te zahteve, da je takrat, ko se je posestvo na kose razprodalo, dotičnik obdržal ali dokupil hišo izrečno zato ceneje, ker je bila bera celega posestva prenesena na hišno številko.

Istinitost takega ugovora naj se, če moči, takoj ugotovi, če ima ugovornik že zadevne pogodbe ali druge listine pri sebi, ali da navzoči (župan, župnik, farani itd.) potrdi ali zanikajo trditev ugovornikovo. Kadar pa le-ta vztraja na stališču, da je vsled posebne pogodbe, ki se je pri prodaji posestva sklenila, popolnoma ali vsaj deloma prost dodeljenega mu berskega ekviva-

lenta, tedaj naj okrajno glavarstvo stranko napoti na civilno pravdno pot, ne da bi se spuščalo v nadaljnja poizvedovanja.

Za tako postopanje imamo podlago v zakonu z dne 13. junija 1882. drž. zak. št. 1 iz leta 1886, o odkupu berskih davščin. Brez dvoma se dajo določbe tega zakona analogno uporabiti pri postopanju o razdelitvi bere. Glede sodne pristojnosti se je sklicevati na prejšnja izvajanja.

Vsled ugovora, ki se mora razpravljati pri sodišču, pa ni treba, da se postopanje pred upravnim oblastvom prekine, utegne se namreč nadaljevati tako, da je glede ostalih posestnikov vse ugotovljeno, kadar izide razsodba sodišča. Previdno je pa, da okrajno glavarstvo v takem slučaju s svojo razsodbo počaka, ker prejudicira razsodba sodišča vsekakor končni razsodbi okrajnega glavarstva.

2. Najbolj navaden ugovor pa je, da se sicer razdelitev kot taka prizna, a da se izpodbija mera izračunane berske tangente. Trdi se n. pr., da katastralni donos ni tako velik, da niso vse navedene parcele več v lasti ugovornikovi itd. Ti ugovori se dajo v mnogih primerih ali že pri razpravi ali pa po kratkih poizvedbah hitro razrešiti.

Vprašanje je, ali se morajo vsi prizadeti vnovič povabiti na razpravo — kadar se pokaže istinitost ugovora — ter se vsled tega premeni pri prvi razpravi določena berska tangenta. Strogo tolmačenje strankinih koristi, ki se po taki premembi navadno obtežijo, bi to zahtevalo, a na drugi strani ne kaže zaradi malenkostnega zvišanja tangente, ki mnogokrat znaša komaj par vinarjev, strankam povzročati novih stroškov. Zato je priporočati, da se že pri prvi razpravi naznani udeležencem alternativna razdelitev za slučaj, da se ugovori izkažejo za resnične, ter se že tukaj ugotovi, ali imajo ostali udeležniki zoper to alternativo kaj ugovarjati. Navadno ne bo nasprotovanja, ker gre za malenkostne zneske. Če bi pa kdo vztrajal pri odporu, potem naj se to zabeleži; tudi v tem slučaju ni treba več nove razprave, stališče vseh strank je zadosti pojasnjeno in godno za končno razsodbo.

6. Razsodba.

Kakor že zgoraj omenjeno, tvori naj na razpravi predložena in ondi rektificirana tabela berskih tangent podlago za razsodbo. Ta tabelarna oblika ima i za oblastvo i za stranke ugodnost, da obsega vse parcele, ki so tvorile prejšnje posestvo, ter olajša kon-

trolno delo pri poznejših izpremembah lastnikov teh parcel. Zato naj se tangente za vsako parcelo posebej izračunajo in označijo tudi tam, kjer je kak udeleženelec lastnik več odprodanih parcel.

Razsodba naj ima poleg razdelitve berskih tangent natanko ugotovljeno celo bero,

ki se je kdaj odrajtovala od celega posestva, in sicer v prirodninah in v denarnem relutumu.

Kadar je podalo med razpravo več raznih udeležencev ugovore, naj se za vsakega ugovornika zadevni ugovor obravnava posebej; glede onih, ki niso nič ugovarjali, odpade ta odstavek.

(Konec prih.)

72.

S. Congregatio de Religiosis.

Normae peculiare servandae in recensione et adprobatione novi Instituti eiusdemque constitutionum.

Per Decretum hac die 24 martii 1914 datum, et a Cardinali S. Congregationis Religiosorum Praefecto subsignatum, examen et approbatio novarum Sodalitatum votorum simplicium earumque Constitutionum remissa sunt speciali Commissioni Consultorum S. Congregationis, Praeside Cardinali Praefecto. Nunc ad eiusdem Decreti normam hae statuuntur leges a Commissione servandae:

1. Cuiusvis instituti moderatores, cum approbationem eiusdem, seu Constitutionum exoptant, ad Secretariam S. Congregationis, una cum supplici libello rite subsignato, ac authenticis litteris testimonialibus Antistitum locorum in quorum dioecesibus seu territoriis Instituti domus reperiantur, decem saltem exemplaria Constitutionum mittant, itemque alia documenta ex quibus verus Instituti status personalis, moralis et oeconomicus dignosci possit. Memoratae vero litterae testimoniales, quae ab Ordinariis obsignari debent, inviolatae S. Congregationi exhibendae sunt.

2. Cardinalis Praefecti pro tempore erit e Commissionis Consultoribus unum designare, qui ad nutum eiusdem Praefecti Secretarii munere fungatur.

3. Pro unoquoque examine instituendo Cardinalis Praeses ex Commissionis Consultoribus unum deputet, eique ex officio documenta tradat quae ad Secretariam S. Congregationis perverint.

4. Consultor designatus documenta rite ac sedulo perpendat, atque super eisdem suum votum scriptis proferat.

5. Consultoris votum, typis impressum, una cum Constitutionum exemplari, decem saltem ante diebus quam Commissionis coetus habeatur, singulis membris distribuatur.

6. Impressionis aliique necessarii sumptus ab Instituto, cuius interest, suppeditari debent,

ideoque ab eiusdem moderatoribus congrua pecuniae summa apud arcam S. Congregationis deponenda est, pro prudenti Secretarii eiusdem Congregationis arbitrio, in unoquoque casu determinanda.

7. Consultoribus Commissionis membris, quatenus in Domino id expedire iudicaverint, ut plenius de re cognoscant, partes interesse habentes excipere atque audire licebit.

8. In examinandis et approbandis novis Institutis seu Constitutionibus, Commissio prae oculis habeat omnia quae statuta inveniuntur in SS. Canonibus, in RR. Pontificum Constitutionibus et praesertim in Normis S. Congregationis EE. et RR., in Decretis S. Congregationis Religiosorum.

9. Constituta die Consultores, quibus praesidebit Cardinalis Praefectus vel, ipso impedito, S. Congregationis Secretarius, in unum conveniant, et collatis sententiis per suffragia singillatim declarabunt sitne et quomodo Sodalium precibus satisfaciendum.

10. Exortis quandoque gavibus opinionum discrepantiis Cardinalis Praefecti erit decernere opportunum necne sit rem Emmorum Patrum coetui diiudicandam reservare.

11. Cardinalis Praefectus Commissionis consulta seu resolutiones, ab ipso subsignatas, SS mi definitivae approbationi subiciet, ac deinde, more consueto, per Secretariam S. Congregationis executioni demandandas curabit.

Romae, die 24. martii 1914.

O. Card. **Cagliano de Azevedo**,
Praefectus.

F. Cherubini,
Sub-Secretarius.

Decretum Sacrae Congregationis Rituum super insuetos cultus titulos pro ecclesiis et sacris imaginibus non adhibendos.

Nuper a sacra Rituum Congregatione exquisitum fuit: »An ecclesia dicari possit sacratissimo Cordi Iesu eucharistico eiusque tituli Imago seu Statua in altari maiori collocari?« Et sacra eadem Congregatio respondendum censuit: »Episcopus Ordinarius loci in casu substituatur titulum liturgicum tam pro ecclesia quam pro Imagine seu Statua cum respectivo festo die propria recolendo et Officio adprobato, ex. gr. Sanctissimi Redemptoris, vel sacratissimi Cordis Iesu, aut Sanctissimi Corporis Christi, etc.: iuxta alia ipsius sacrae Congregationis responsa in similibus casibus: quae omnino consonant praescriptioni sa. me. Pii Papae IX. diei 13. Ianuarii 1875 et decreto S. Universalis Inquisitionis feriae IV. 27. Maii 1891: servatis de cetero quoad sacras imagines seu statuas decreto Tridentino sess. 25. de veneratione sanctorum et imaginum, et Constitutione fel. rec. Urbani Papae VIII. Sacrosancta Tridentina, 15. Martii 1642 (Decr. S. R. C. n. 810)«.

Atque ita rescripsit et servari mandavit, die 28. Martii 1914.

Fr. S. Card. Martinelli,

Praefectus.

L. † S.

† **Petrus La Fontaine,** Ep. Charyst.,
Secretarius.

Decreto S. U. I. feria IV. 27. Maii 1891 per litteras diei 30. eiusdem mensis et anni communicato sacrae Rituum Congregationi, sancitum fuit: »Nova emblemata sacratissimi Cordis Iesu in Eucharistia non esse ab Apostolica Sede approbanda. Ad fovendam fidelium pietatem satis esse imagines Sanctissimi Cordis Iesu in Ecclesia iam usitatas et adprobatas; quia cultus erga Sanctissimum Cor Iesu in Eucharistia non est perfectior cultu erga ipsam Eucharistiam, neque alius a cultu erga Sanctissimum Cor Iesu«. Insuper ad memoriam et normam revocata fuit praescriptio sa. me. Pii Papae IX. diei 13. Ianuarii 1875, nempe »monendos esse fideles, etiam scriptores, qui ingenia sua acuunt super iis aliisque id genus argumentis, quae novitatem sapiunt, ac sub pietatis specie insuetos cultus titulos, etiam per ephemerides, promovere student, ut ab eorum proposito desistant ac perpendant periculum, quod subest pertrahendi fideles in errorem etiam circa Fidei dogmata, et causam praebendi Religionis osoribus ad detrahendum puritati doctrinae catholicae ac verae pietati«.¹

¹ Acta Apostolicae Sedis, 1914, pagg. 146 ex 147.

Romanje v inozemstvo.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko sporoča z dopisom z dne 8. junija 1914, št. 16.417 semkaj:

Zufolge des über ein diesbezügliches Ersuchen des k. k. Ministeriums des Innern ergangenen Erlasses des k. k. Ministeriums für Kultus und Unterricht vom 27. Mai l. J., Zl. 19.103, beehrt sich die Landesregierung das hochwürdige fürstbischöfliche Ordinariat dienstlich einzuladen, für den Fall, als dasselbe von der Veranstaltung von Pilgerzügen ins Ausland Kenntnis erlangen sollte, — im Hinblick auf die bei derartigen Fahrten sich ergebende Möglichkeit der unbefugten Auswanderung wehrpflichtiger österreichischer Staatsangehöriger — die Veranstalter derartiger Unternehmungen darauf aufmerksam machen zu wollen, daß öffentliche Rücksichten

eine strenge Handhabung der auswanderungspolizeilichen, insbesondere paßpolizeilichen Vorschriften unbedingt erfordern, weshalb auch bei Pilgerzügen anlässlich des Grenzübertrittes wehrpflichtiger österreichischer Staatsangehöriger von dem Vorweise ordnungsgemäßer Reisedokumente nicht abgesehen werden kann.

Es liegt daher im Interesse dieser Personen selbst, sich rechtzeitig gültige Reisedokumente beziehungsweise sonstige Legitimationspapiere zu beschaffen, aus welchen hervorgeht, daß durch den Grenzübertritt der betreffenden Personen eine Wehrpflichtverletzung nicht erfolgt.

Častiti župni uradi naj romanje v inozemstvo v danih slučajih na ta odlok opozore.

75.

Dopisniki c. kr. centr. komisije za varstvo spomenikov na Kranjskem.

C. kr. centralna komisija za varstvo spomenikov na Dunaju je z dopisom z dne 13. junija 1914, št. 4056 sporočila, da je spomeniški svet imenoval sledeče osebe na Kranjskem za dopisnike c. kr. centralne komisije:

Dr. Juri Adlešič, advokatski koncipient v Ljubljani;

Ivan Čapek, c. kr. inženir v Ljubljani;

Jos. Dostal, kn. šk. tajnik v Ljubljani;

Ivan Grad, nadučitelj v Košani;

Juri Karlin, župnik v z. p. v Škofji Loki;

Karel Krivanec, c. kr. inženir v Postojni;

Andrej Lavrič, dekan v Vipavi;

Franc Lovšin, nadučitelj na Vinici;

dr. Jos. Mal, muzejski adjunkt v Ljubljani;

Karel Matajec, nadučitelj na Vrhniki;

Hugo Turk, živinozdravnik v Zatičini;

Martin Vukšinič, upravitelj komende

n. v. r. v Metliki;

Franc Žužek, župnik na Kopanju;

Ivan Hummer, c. kr. žandarmerijski major v Ljubljani;

Martin Poljak, župnik v Sostrem.

76.

Razpis Iv. Nep. Schlackerjeve ustanove za učiteljske vdove.

Ustanova pokojnega vodja normalke c. kr. šolskega svetnika in častnega kanonjka Ivana Nep. Schlackerja v podporo ene učiteljske vdove se bo zopet podelila za čas od 1. avgusta 1913 do 1. avgusta 1914. Častiti župni uradi naj obveste o tem razpisu učiteljske vdove, ki sicer ne uživajo nikake ustanove, z opazko, naj pro-

sivke opremijo svoje prošnje z verjetnimi svedočbami, da so v resnici ubožne, nesvarljivega življenja in da so njihovi možje najmanj deset let služili v kronovini kranjski kot ljudski učitelji. Prošnje naj se vložijo do 30. avgusta t. l. pri tukajšnjem konzistoriju.

77.

Cerkvenoglasbeni tečaj v Ljubljani.

Cecilijino društvo za ljubljansko škofijo priredi letos v Ljubljani cerkvenoglasbeni tečaj, ki se bo pričel v ponedeljek 3. avgusta dopoldne ob 10. uri in bo trajal do petka 7. avgusta dopoldne. Vršil se bo v Marijanišču.

Namenjeno je v prvi vrsti organistom in cerkvenim pevovodjem, udeležijo se ga pa lahko tudi duhovniki, učitelji, dijaki itd. Predavali bodo gg.: P. Hugolin Sattner, Fran Ferjančič,

dr. Josip Mantuani, Fran Gerbič, dr. Fran Kimovec, Stanko Premrl.

Koralni tečaj za duhovnike posebe bo v sredo 5. avgusta dopoldne in popoldne. Gg. duhovniki se na ta tečaj še posebno opozarjajo, ker je zelo potrebno, da se duhovniki počimmo teoretično in praktično o novejšem takozvanem tradicionalnem koralu.

6. avgusta (četrtek) popoldne bo v Marijanišču občni zbor Cecilijinega društva.

78.

Slovstvo.

»**Mati vzgojiteljica**«. Za dekleta, ki obiskujejo gospodinske tečaje, pa tudi za vsa druga vsaj nekoliko izobražena slovenska dekleta in za mlade žene, je priredila učiteljica pod naslovom »Mati vzgojiteljica« knjigo, v katero je nanizala vodilne misli iz krščanskega vzgoje-

slovja. Ta knjiga, ki obravnava v devetih poglavjih na 102. straneh pouk o telesni, duševni, npravstveni in socialni vzgoji otrok v dobi od njihovega rojstva do vstopa v življenje, je res koristna. Skrbnih in delavnih mater imamo Slovenci prav mnogo, dobrih vzgojiteljic pa premalo.

To matere same čutijo, da jim manjka navodila in si žele pouka o umetnosti dobre vzgoje. Nudi ga jim ta knjiga v toliki meri, da je nobena mati, pa tudi noben vzgojitelj ne bode odložil brez koristi. Oblika knjige je jako lična. Knjigo

je natisnilo in založilo „Tiskovno društvo v Kranju“ in se dobiva pri njem, kakor tudi po knjigarnah, s poštnino vred nevezana za 1 K 50 v, vezana v polplatno za 2 K in v celo platno za 2 K 30 v.

79.

Konkurzni razpis.

Razpis Flachenfeld - Wollvizevega kanonikata pri ljubljanski stolnici (Škofijski List, 1914, str. 91) je bil brezuspešen; zato se razpisuje ta združeni kanonikat sedaj po določilih Wollvizevega ustanovnega pisma. Po ustanovnem pismu Lavrencija pl. Wollviza imajo pravico do tega kanonikata v prvi vrsti ustanoviteljevi potomci in sorodniki, ako bi pa teh ne bilo, tudi drugi duhovniki.

Prosilci za ta kanonikat naj naslove svoje prošnje na deželni odbor vojvodine kranjske

ter predlože ordinariatu do 30. avgusta 1914. Prošnjam se mora priložiti kompetenčna razpreglednica.

Po okrožnici sta bili razpisani župniji: Krka in Bohinjska Bela. Prošnje so nasloviti na c. kr. deželno vlado in vložiti do 8. avgusta.

Razpisuje se župnija Begunje pri Cirknici. Prošnje so nasloviti na kn. šk. ordinariat. Zadnji rok za vlaganje prošenj je 30. avgust 1914.

80.

Škofijska kronika.

Imenovani so gg.: Ignacij Nadrah, uršulinski spiritual v Škofji Loki, za stolnega kanonika cesarske ustanove v Ljubljani; Karol Čerin, župnik na Bohinjski Beli, za uršulinskega spirituala v Škofji Loki; dr. Josip Demšar, profesor na kn. šk. gimnaziji v Šent Vidu, za veroučitelja na c. kr. učiteljski v Ljubljani; Andrej Plečnik, c. kr. realni profesor v Idriji, za veroučitelja na c. kr. realki v Ljubljani; dr. Jakob Kotnik, kaplan v Kranju, za veroučitelja na c. kr. državni gimnaziji v Kranju; Josip Hartman, župnik v Blagovici, za ex-currendo upravitelja v Šent Ožbaltu.

Podeljena je župnija Šmarije g. Francu Pešcu, župniku na Krki, Motnik g. Francu Dimniku, župniku v Begunjah pri Cirknici.

Umeščen je bil 1. julija 1914 g. Ivan Rihar, prefekt v zavodu sv. Stanislava, na župnijo Gora pri Sodražici.

V pokoj stopi 1. avgusta g. Janez Piskar, župnik v Šent Ožbaltu, in se preseli v Škofjo Loko.

Višje redove, subdijakon 12. julija, dijakonat 14. julija, prezbiterijat 16. julija 1914, so prejeli četrtoletniki: Franc Rupnik, Maksimiljan Stanonik, Franc Sušnik, Anton Zalokar; tretjeletniki: Anton Anžič, Janez Dežela, Janez Platiša, Ferdinand Prebil, Janez Sadar, Josip Stupica, Franc Vavpetič, Janez Vindišar; frančiškana fr. Angelik Tominec, fr. Benjamin Petritsch. Samo prezbiterat so prejeli 16. julija: fr. Janez Robert Ullmann, kartuzijan iz Pletrij, fr. Engelbert Klasing in fr. Solan Cimerman, frančiškana.

Knezoškofijski ordinariat v Ljubljani, dne 25. julija 1914.

Vsebina: 69. Vernikom ljubljanske škofije. — 70. Allen Gläubigen der Laibacher Diözese. — 71. Bera. — 72. Normae peculiariae servandae in recensione et adprobatione novi Instituti eiusdemque constitutionum. — 73. Decretum S. C. Rituum super insuetos cultus titulos pro ecclesiis et s. imaginibus non adhibendos. — 74. Romanje v inozemstvo. — 75. Dopisniki c. kr. centr. komisije za varstvo spomenikov na Kranjskem. — 76. Razpis Iv. Nep. Schlackerjeve ustanove za učiteljske vdove. — 77. Cerkvenoglasbeni tečaj v Ljubljani. — 78. Slovestvo. — 79. Konkurzni razpis. — 80. Škofijska kronika.